

Några vackra och alldeles nytryckta

Uppmuntra sängen!

Lefve den. I Svenske män!
i Sveriges bygder och
dalar!

Visor

Pris:

12 öre.

Svenska Snäck- & Snåskriftförlaget. Karlberg, vid Stockh

Några treffiga och vackra visor.

N:o 40.

Innehåll:

Fågeln. Sjung, du lilla fågel! höj din sång.

Den unge Sjömannens begrafning.

Rekrytvisa. Der de kongliga patrullerna de gå.

Hjertats Saga. Hvert hjerta har sin saga, hvar.

Wernamo marknad. Af Chronwall. På Vernamo
marknad iag en gång har varit, Det

Fågeln.

Sjung du lilla fågel, höj din sång!
 Lycklig tycker jag dig mången gång.
 Glädtigt må du sjunga ;:
 Jubla må din tunga,
 Du ej känner världens hårda tvång.

Snabb du öfver himlarymden far,
 Lycklig, lycklig du som vingar har,
 Men på längtans vingar ;:
 Ingen bort sig svingar,
 Annars sutte jag visst ej här kvar.

Fjärran är mitt hjärtas lilla vän,
 Fågelvingen skall du få igen,
 Om den finge vara ;:
 Min en timme bara,
 Aldrig mer jag skulle be dig se'n.

Slå din drill med fröjd i högan skyl
 Hösten kommer åter, du skall fly
 Då till varma länder ;:
 Dit du återvänder,
 Du ditt afsked tar när stormar gny.

Vore nu en liten blomma jag,
 Älska skulle jag i sommarns dag,
 Men till hösten domna ;:
 Blekna bort och somna,
 Älska, vissna är naturens lag.

Och får blomman här ej blifva din,
 Sörjer jag dock icke vännen min,
 Ty när skördeängeln ;:
 Bryter liljestängeln,
 Återfår väl blomman vännen sin.

Med ett hjärta varmt som solens glöd,
 Le jag skulle då emot min död.
 Nöjd jag skulle blifva ;:
 Tacksam återgifva,
 Lifvets lån, som lifvets Herre bjöd.

(Eftertryck förbjudes af G. H. Be—dij)

Den unge sjömannens begrafning.

Uppå hafvets mörkblå vågor
Skrider skeppets stolta stam,
Och ur österns purpurvågor
Träder dagens drottning fram.

Ombord är allt så tyst och stilla,
Man hör ej munterhet och sång,
Blott sakta brus från vågen lilla
Och allting har sin jämna gång.

Blott kaptenen höres ropa:
Brassa akterrårna fort,
Och sedan halfva stången slopa
Så stannar skeppet ganska fort.

Nu man skulle öfverlemnna
Åt en kall och ödslig graf,
En yngling i sin lefnad hämmad
Af dödens stränga, tunga glaf.

Kistan nu i ordning göres
Efter gammalt sjömansbruk,
Och till relingen den föres,
Endast gjord af segelduk.

Slumra nu i fridens sköte,
Vaggad utaf vågor blå.
Vänner skola finna möte,
I fadershamn när dom skall stå.

Här jag sluta vill min visa,
Nu sjöman slumra uti ro!
Din flickas smärta vi ska' lisa
När vi träffas i hennes bo.

Rekryt-Visa.

Jag gick mig ut en aftonstund, spatserande, spatserande med fästemon så god, der mötte mig min öfverste och löjtnant. Han tilltalte mig dessa ord trall. trallalalala.

Hvar går du här moverar dig på gatorna, vet hut din sakramenskade fähund, ja jag skall låta sätta dig i vaktomen och låta arresterar dig på stund.

Så satte de mig neder uti vaktomen, der de kongliga pratrullerna de gå med utdragna sablar uti skidorne. och jag måste följa dem med.

Men har du krafter till att tåla de, de rysliga, hiskliga straff du fått, nog skam har jag krafter till att tåla de, ty jag genom g aderna har gått.

Men bror min som var högre uti graderne, han blef kommenderad till att slå, hans hjerta utaf tårar måste bristande när som han månede tänka deruppå.

Sen satte jag mig neder till att skrifvande, att skrifvande till fästemon så god, till fästemon med rosenröda kindorne, hon bleknade och faller ned till jord.

Hjertats Saga.

Mel.: »Det var en Lördagsafton»

- ∴ Hvar skog har väl sin källa
Hvar äng sin blomma har ∴
∴ Hvert hjerta har sin saga
Från flydda ungdomsdr. ∴
- ∴ Och skogens källa sinar
Och ängens blomma dör ∴
Men hjertats tysta saga
∴ någon tid förstör. ∴

Vernamo marknad.

Melodi: "I Sæskholm der bodde den vackraste flicka," etc.

På Vernamo marknad jag en gång har varit,
det glömmar jag aldrig i hela min tid,
fast vid kring Sveriges rike jag farit;
ett virrvar det var, att man häpnat dervid.

Man trätte med bönder, man trängdes bland kretter,
ett vrålände var der bland oxar och kor;
och det fans båd' kalvvar och tuppar och getter;
att handeln gick lifligt, helt säkert jag tror.

Och fåren de bräkte och hästarne gnägga',
ett väsen der var, att jag glömmar det ej!
Man bytte och sålde, man pruta och egga:
«Per! ska' du nu köpa min ox, så säj!»

Klockjudar det fanns båd' till höger och venster:
«Hur micket skall herrn för den klocken mick ge?
Den klocken jack siger har grose verdienster,
hir verket, min freund! kom ska' han få se!»

Och vestgöt. smallar der funnos i massa
och språka det kunde de, så det förslog.
På allt sätt man sökte klå böndernas kassa,
med «krams» och med «granlåt» dem till sig man drog.

Så lifvet på torget. — Men bortom såga vandra
ungdomliga grupper med älskelig min;
bondgossar, bondflickor de kyste hvarandra
och gåfvo hvaran'n karameller och — via.

På marknaden syntes och fina mamseller
och sprättiga ungherrer, det mån I tro!
Pan'rama det fanns och jemväl karuseller,
der mången sågs åka och mången sågs gic.

Musiken den spelte och allt var så roligt,
de gamle sig drömde «i ungdomens vår»,
och gubbar och gummor de gingo förtroligt
och talte om minnen från forntida år.

Chronalls skrifter på vers och prosa, af honom spridda här och der bland folket, från Ystad till Haparanda, ha utkommit i öfver en million exemplar. Erhållas nu endast från Bokförlaget vid Karlberg. Största delen äro för flera år sedan utsälda, men nya upplagor skola snart utgifvas, isynnerhet af Solsången, Stjerneryn- den, Edvard och Brynhilda, Frans och Karin, Ny Gratulationsbok Worden förr och nu, m. fl.